

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16535/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Пантовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Емир Танкосић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2886/21 од 17.05.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2886/21 од 17.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 6/19 од 19.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен између ГГ, као примаоца издржавања и туженог ВВ, као даваоца издржавања, оверен код Општинског суда у Новом Пазару 22.03.1999. године под пословним бројем Р.бр.58/99, тако да би заоставштину иза смрти сада пок. ГГ чинила непокретност – двособан стан у Новом Пазару, у ул. ..., зграда .., на .. спрату, стан број .., површине 62,68 м², као неоснован. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име парничних трошкова солидарно исплате 94.500,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 2886/21 од 17.05.2022. године, одбио као неосновану, жалбу тужилаца и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 31.05.2017. године, са захтевом за поништај уговора о доживотном издржавању или раскид уговора о доживотном издржавању. У тужби није означена вредност предмета спора. Током поступка, на припремном рочишту одржаном 17.10.2018. године суд је решењем П 441/17 утврдио вредност предмета спора 50.000 евра. С обзиром на тако утврђену вредност предмета спора Основни суд у Новом Пазару се огласио ненадлежним за поступање у предметној парници и предмет уступио Вишем суду у Новом Пазару, као стварно и месно надлежном суду и обавезао тужиоце да плате судску таксу за тужбу у износу од 78.300,00 динара. Одлучујући по жалби туженог Виши суд у Новом Пазару је укинуо наведено решење Основног суда у Новом Пазару П 441/17 и предмет вратио првостепеном суду на даљи поступак, а првостепени суд је утврдио вредност предмета спора, применом члана 27.и 10. Закона о судским таксама, на износ од 19.000,00 динара. Овако утврђену вредност предмета спора су нижестепени судови навели у пресудама тако да је у ревизијом побијаној пресуди вредност предмета спора 19.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд закључио да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403.став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**